

MISIONÁŘ MALOMOCNÝCH

2023/1

30^{let}
POMÁHÁME
malomocným

LIKVIDACE LEPRY – Společenství pomocníků misijních leprosárií

„Svatí neusilovali o dokonalost, usilovali o lásku.“

(P. Marie-Angel Carré)

p o m o z t e j i m ž í t ! • w w w . l e p r a . c z

Milí přátelé LL,

před nedávnem jsme zažívali zvláštní období. Byl to čas, kdy jsme se pokusili přesvědčit skoro celý svět a především sebe sama, že dokážeme vše zastavit, nebo alespoň významně zpomalit. Nyní bychom mohli nabýt dojmu, že se naopak řídíme hesly: „Teď musíme zabrat a pořádně přidat!“, nebo také: „Včera bylo

pozdě!“ Opět se hlavním tématem stala slova jako pokrok, výkon a termín. Ocítáme se ve víru informací a dezinformací, stresu a všudypřítomné krize. Bez nadsázky si můžeme vzít jakýkoli termín, či obor a přidat k němu slovíčko krize. A to nemluvíme o hrůzách spojených s válečnými konflikty, které se odehrávají jak na našem kontinentu, tak i na jiných. Ať už zažíváme krize skutečné, či domnělé, vše na nás a na naše blízké doléhá, jsme vystaveni silnému tlaku a především potom strachu. Někdy můžeme propadat i beznaději.

Příběh Svaté rodiny na cestě do Betléma a s ní spojený pro nás dobře známý vánoční zázrak, by nám měl být inspirací.

A snad podobně jako když hvězda vedla mudrce, budou nám události při narození Pána Ježíše vodítkem. Sami bychom se měli řídit heslem: „Bůh je nade vším!“

Neklesejte tedy na mysli, a za žádných okolností neztrácejte víru, naději a lásku.

Na přelomu roku máme ve zvyku bilancovat a snažit se dávat si různé cíle a předsevzetí. Ve zmatku, který v posledních letech ve světě panuje, by se nám mohlo snadno přihodit, že z těchto cílů vynecháme své blízké. Naše rodiny a přátelé jsou často ti, na které zapomínáme, protože nemáme čas. A se slovy: „Ozvu se jim později, nebo udělám to jindy,“ se snažíme s předstíraným zájmem vytvořit iluzi, že skutečně nejsme schopni pro někoho něco udělat. Mějme na paměti, že možná už žádné později nebo jindy nemusí nastat. Rád bych nás všechny povzbudil k tomu, abychom dokázali rozeznat to, co je v našem životě skutečně důležité a věnovali tomu více času a energie.

Likvidace lepry v roce 2022 oslavila své třicáté narozeniny. Za třicet let jsme společně s vámi, našimi dobrodinci, ušli veliký kus cesty, ale cíl je stále „tam někde v dáli“. Díky vašemu soucitu s osudy trpících lidí můžeme pokračovat v našem díle pomoci. Víme, že mít s někým soucit je hezké, ale pravou motivací naší práce pro malomocné je láska. Bez lásky bychom nezmohli nic.

Rodiče mě vždy učili říkat slovíčko **prosím** a především potom pěkně poděkovat. Tato dvě slova mám již od dětství spojená nerozlučitelným poutem. Vím, že když něco od někoho chci nebo potřebuji, musím pěkně poprosit. A pokud něco dostanu, nebo pro mě někdo něco udělá, říct upřímně: **děkuji**.

Prosím i nadále nás doprovázejte na naší cestě a dle svých možností nám pomáhejte pomáhat lidem, kteří tu pomoc potřebují.

Ať už má vaše podpora podobu poskytnutí daru, modlitby, nebo slova, kdy šíříte myšlenku díla LL, přijměte prosím za všechny nemocné, kterým jsme díky vám, mohli pomoci, upřímně děkuji.

Za tým LL
Lubomír Hajas

NOVÁ SANITKA dárek pro Bhilai Pahari

Díky vaší štědré pomoci jsme mohli mimořádně podpořit „naši“ nemocnici svatého Josefa v Bhilai Pahari a to konkrétně pořízením nové sanitky.

DĚKUJEME, ŽE NÁM POMÁHÁTE POMÁHAT!

V posledních měsících obdržela naše „rodina“ v Bhilai Pahari mnoho darů. Nadace Selco z Bangalore nám darovala solární panely, které pomáhají s ohřevem vody. Také jsme získali ventilátor a několik lůžek určených pro naše dětské oddělení. Ale největší dar k nám „přijel“ díky našim přátelům z Likvidace lepry. Nová sanitka je důležitým vybavením nejen v naléhavých případech, ale slouží také při uskutečňování zdravotnických kempů a zvyšuje tak efektivitu naší práce. Děkujeme!

Kéž Pán Bůh žehná všem dárcům Likvidace lepry!

V modlitbě zdraví, Fr. David Vincent

Světový den pomoci malomocným 29. leden 2023

Poslední lednová neděle je od roku 1953 dnem, kdy si na celém světě můžeme připomenout, že jsou mezi námi stále lidé trpící leprou.

Světová zdravotnická organizace (WHO) řadí lepru mezi 20 zanedbávaných tropických nemocí (NTD), které mohou vést k těžkému postižení, chronickému průběhu nebo dokonce smrti. Více než 1,7 miliardy lidí je postiženo nebo ohroženo netuberkulózními nemocemi.

Mottem posledních let bylo Sjednocení pro důstojnost – United for dignity.

Tato kampaň nás všechny vyzývá k jednotě v úctě k důstojnosti lidí, kteří prodělali malomocenství. Ale také jakékoli jiné nemoci, které často nenávratně změnilo životy lidí.

Burkard Kömm (bývalý ředitel DAHW) při příležitosti světového dne pomoci malomocným říká: „Světové společenství se zavázalo k cílům udržitelného rozvoje: Zdraví pro všechny, vymýtit chudobu, nenechat nikoho pozadu. Pokud to myslíme vážně, nikdo na světě by už neměl trpět leprou a jejími následky.“

BETLÉMKY TVOŘÍM V NOCI

Před několika lety jsme začali s tradicí posílání vánočních přání – Betlémků našim dobrodincům a přátelům LL. Tyto vskutku originální jesličky tvoří paní Magdaléna Martinovská, která, mimo jiné, v roce 2012 stála za novou grafickou podobou našeho časopisu Misionář malomocných.

• Vzpomenete si, kdy jste se poprvé dozvěděla o díle Likvidace lepry?

Asi před třiceti lety. Na cestě podél Hamerského rybníka v pražských Záběhlicích, kam tehdy chodila moje sestra, která se mě zeptala: „Viš, že lepra je vyléčitelná?“

„No, to tedy nevím...“ a v duchu jsem dodala: „A proč by mně měla zajímat nějaká lepra?“

„Stačí na to lék za pár korun!“ sestra byla tak nadšená, že jsem si nechala vysvětlit, jak na to.

Slyšela nedávno v záběhlickém kostele vyprávění manželů Holých, kteří bydleli nedaleko. Vzpomínám, jak mi později ukazovali svou „severní stěnu ateliéru“ (zhotovenou z různých oken, nalezených ve zbořených domech) v bývalé stodole, z jejichž tenkých stěn se otrásám zimou ještě teď. Uvařili mi tedy honem kopřivový čaj s kopřivovým špenátem (to je to, co zbyde na dně po spaření čaje a vyléčí to všechny neduhy – kromě lepry) z vlastní zahrádky, a k tomu měli pět milionů na lepra-kontě a korespondenci ve čtyřech jazycích.

• Jak probíhá samotná tvorba betlémků, kde berete inspiraci?

Nejdřív žádnou inspiraci nemám, pomáhá však velice účinná inspirační technika, totiž termín. Poslední chvíle, anebo bohužel i nějakou dobu po ní. Poslední roky dělám obrázků vždy v noci, což ale nevadí, protože dotyčná událost se stala taky v noci. Většina dětí se rodí v noci, kdy někteří spí a nebudou nejspíš očekávat, že jim odpovíme na mail. Momentálně mě na betlémech baví myšlenka, „jako by to bylo dnes u nás“, pracoval s ní třeba Josef Lada. Tato myšlenka tedy sice není nová, ale zároveň je každý rok zase jako nová. U nás nebo v Kolumbii, ve slumu nebo na dvorku se může narodit dítě a bude potřebovat pomoc a můžeme být u toho.

MAGDALÉNA MARTINOVSKÁ

se narodila v roce 1970 a je matkou tří dětí. Studovala na střední průmyslové škole grafické. V současnosti pracuje na VŠE, kde se věnuje sazbě knih a učebnic. Příležitostně se věnuje ilustracím pro dětský časopis a knížky. Pro LL tvoří betlémků a také v letech 2012–2017 grafiku Misionáře malomocných.

Příběh mladé ženy z Libérie, která onemocněla vředy buruli. NAŠTĚSTÍ NAŠLA POMOC VČAS.

Jmenuji se Ekie Silay (Ekie v místním dialektu znamená „nejsilnější větev v křoví“), je mi 26 let. Mám dva sourozence bratra Massakwa (18 let) a sestru Nadiu (30 let). Svého biologického otce jsem nikdy nepoznala. S maminkou jsme se před lety přestěhovali do vesnice Bordeline v okrese Nimba poblíž Ganty, abychom hledali lepší místo k práci. Maminka pracuje jako prodavačka potravin a dalšího drobného zboží. Již osm let žije se svým druhým partnerem, který se o nás všechny dobře stará. Do svých 14 let jsem mohla chodit do školy, ale potom jsme již neměli peníze na podporu mého vzdělávání a já musela místo školy začít pracovat a pomáhat mamince s prodejem potravin.

V roce 2021, kdy jsem čekala své druhé dítě, mi začala otékat noha a hodně mi zčervenalo chodidlo. Považovala jsem to za jev spojený s těhotenstvím a ignorovala to.

Na podzim se mi narodila druhá dcerka, pojmenovala jsem ji Blessing

(Požehnání). Pár dní poté jsem si všimla malé ranky na noze, ze které vycházel hnis. Vyděsila jsem se a šla do místní nemocnice. Tam mi bylo předepsáno mnoho léků na léčbu infekce, ale nedocházelo ke zlepšení, naopak vše se velice zhoršovalo. Byla jsem vyčerpaná a silně frustrovaná. Zkoušela jsem i různé bylinky, odvary a další tradiční léčebné postupy, nic nezabíralo. Všichni v mé komunitě mi říkali, že mě někdo očaroval a přesvědčovali mě, abych veškerou léčbu ukončila a šla k tradičnímu léčiteli.

Tento léčitel mi řekl, že podobné případy už viděl a že je léčí v rehabilitačním centru Ganta. Následující den jsme přijeli do Ganty a po vstupním vyšetření mi sestra Daniela řekla, že mám vředy buruli. Měla jsem strach, protože jsem slyšela, že lidé, kteří mají vředy buruli, se obvykle potýkají s vážným tělesným postižením, nebo je čeká amputace končetin. Zároveň jsem cítila úlevu, protože mi konečně někdo řekl, co mě trápí.

(Pokračování na str. 4)

Příběh mladé ženy z Libérie...

(Dokončení ze str. 3)

Při čištění a odstraňování shnilé kůže z nohy a chodidla mě sestry nabádaly, abych cvičila a usnadnila si tak opětovně prokrvení nohy a chodidla. Říkaly, že tím v mých podmínkách zabráním tomu, abych se stala doživotním invalidou. Léčbu jsem podstoupila po dobu dvou měsíců a cvičila jsem každý den vždy poté, co mi sestry převázaly ránu.

Vím, že až se vyléčím, budu se vracet domů beze strachu, jestli mě někdo přijme, protože moje komunita už takové případy zažila, je na tuto nemoc zvyklá. Na rozdíl od jiných komunit, kde byli

lidé postižení vředem buruli odmítnuti jako očarovaní. Byli diskriminováni do té míry, že museli hledat útočiště někde jinde a opustit svůj majetek, nebo dokonce i své rodiny.

Své dvě dcery jsem musela nechat doma s maminkou, ale našťastí bydlíme velice blízko a mohou mě tedy chodit často navštěvovat. Také mě občas navštěvují kamarádky a sourozenci. Díky tomu je můj pobyt v rehabilitačním centru Ganta méně frustrující.

Nedávno mě velmi potěšila zpráva, že kontrolní testy dopadly dobře a brzy půjdu na operaci kožního štěpu. Po ní mne bude čekat ještě rehabilitace a pů-

jdu konečně domů. Velmi mi chybí dcery a rodina. Těším se, že budu opět pomáhat své matce prodávat potraviny a přispívat na výživu svých dětí. Mým snem je vrátit se do školy a naučit se pěstovat plodiny a pracovat v zemědělství.

Budu navždy vděčná nemocnici Ganta a personálu, který mě přijal, choval se ke mně s láskou a dal mi pocit, že jsem doma. Udělali pro mě mnoho a dělají to i nadále. Nebýt jich, nevím, co by se mnou bylo. Určitě bych byla mrtvá. Jenom díky nim mám naději do budoucna! Mám naději, že budu žít normální život.

LIKVIDACE LEPRY

- Jsme křesťanská nezisková organizace, naším nadřízeným kontrolním orgánem je Arcibiskupství pražské.
- Snažíme se získávat finanční dary, kterými podporujeme léčbu lepry, tuberkulózy a vředů buruli.
- Šíříme osvětu proti diskriminaci nemocných a sociálnímu vyloučení.
- Pomáháme lidem v Indii, Libérii, Brazílii, Kolumbii, Bolívii a Tanzanii.
- V našich projektech vždy spolupracujeme s místní církví či charitativními organizacemi.
- Naší prací je přispět k životu ve světě bez lepry a diskriminace nemocných.

Mše svatá v kostele sv. Josefa na Malé Straně

Každou středu je od 17:00 hodin slavena mše svatá i za dobrodince a dílo LL.

Potvrzení o daru

KAŽDÉMU DÁRCI RÁDI VYSTAVÍME POTVRZENÍ ZA VŠECHNY DARY PŘIJATÉ V ROCE 2022.

Pakliže jste nás na to již upozornili, přijde Vám potvrzení automaticky během měsíce ledna 2023, v opačném případě Vás prosíme o zprávu na: LL@lepra.cz, nebo na tel. číslech: 222 514 201 a 603 555 995.

MISIONÁŘ MALOMOCNÝCH

Vydává: Likvidace lepry, Josefská 643/4a, 118 00 Praha 1

Tel. 222 514 201, mob.: 603 555 995, e-mail: LL@lepra.cz
Texty: Lubomír Hajas, Tomáš Kutl
Grafika: Lucie Dezortová

Misionář malomocných je vydáván jako periodická tiskovina se souhlasem Ministerstva kultury, ev. č. E6706.

Pouhých DVĚ STĚ KORUN může člověku změnit život!

Náklady na léčbu malomocství v raném stádiu představují přibližně **200 korun.**

Základní léčba pacienta s tuberkulózou stojí přibližně **1400 korun.**

NEBOJME SE POMÁHAT!

Konto LL: 2400259272/2010

Informace o zpracování osobních údajů

Likvidace lepry posílá na adresy svých dárců tento časopis Misionář malomocných, aby s nimi mohla jeho prostřednictvím přímo komunikovat. Protože časopis rozesíláme na adresy dárců, jde o zpracování jejich osobních údajů podle platných právních předpisů, zejména evropského nařízení GDPR. Základem pro jejich zpracování je oprávněný zájem Likvidace lepry komunikovat se svými dárci, který se podle nařízení GDPR označuje jako „přímý marketing“. Tímto Vás informujeme o tom, že vždy máte možnost rozhodnout zda, či jakým způsobem budete tento časopis dostávat. Pokud nám to dáte vědět, velice rádi vše upravíme dle Vašeho přání.

Více informací o zpracování osobních údajů naleznete na stránkách www.lepra.cz.

Likvidace lepry
Josefská 643/4a,
118 00 Praha 1

č. účtu: u FIO banky
2400259272/2010